

KATE DICAMILLO

Flóra és Odüsszeusz

A kislány
és a mókus
kalandjai

K.G. CAMPBELL

ILLUSZTRÁCIÓIVAL

Az egész történet egy porszívóval kezdődött. És egy mókussal. Vagyis, hogy egészen pontosak legyünk, egy mókussal, akit beszippantott egy óvatlanul takarító szomszéd...

A képregényimádó Flóra úgy indul neki élete 10. nyarának, hogy megígéri édesanyjának, sokkal több időt fog könyvolvasással tölteni. Azonban egyikük sem számított arra, hogy az egész nyár egy igazi, hosszú kalanddá alakul, amelynek főhősei Flóra és Odüsszeusz, a mókus, akit hihetetlen képességei tesznek különlegessé.

Legyél részese ennek a fantasztikus történetnek, melyben rengeteg vidámság, izgalom és új barátok várnak rád!

KATE DICAMILLO

Philadelphiában, Pennsylvania államban született, később Clermontba költözött, jelenleg pedig a Minnesota állambeli Minneapolisban él. Gyermekeknek és felnőtteknek is ír, és szeret úgy gondolni magára, mint egy mesélő. 2014-ben megkapta a rangos gyermekirodalmi díjat, a John Newbery Medált.

Tudj meg többet a könyvről:

www.katedicamillo.com

www.facebook.com/dreamvalogatás

Dream
válogatás

„Odüsszeusz a világ legcukibb mókusa. Ráadásul bátor és okos is. Mindenki ilyen barátot szeretne.”

ANNA

„Ez hihetetlenül vicces könyv. Annyit nevettem, hogy még a könnyeim is kicsordultak. Egy supermókus, akit beszippantott a porszívó... Hát nem mókás?”

DÁVID

„Nagyon szeretem ezt a könyvet, ez a kedvencem az eddigi olvasmányaim közül. Flóra és Odüsszeusz is nagyon a szívemhez nőttek. Meg persze a rajzok is klasszak.”

LILI

„Imádom a szuperhősös történeteket. De amit még ennél is jobban szeretek, azok az aranyos kis állatok. Ebben a könyvben végre mindkettő benne van.”

KATA

„Őrülten izgalmas és izgalmasan őrült. Jófejek a főszereplők, és Odüsszeusz a legvagányabb mókus. És az Elképesztő Ragyogátor fényes kalandjai pedig a legeslegtutibb képregény.”

ÁDÁM

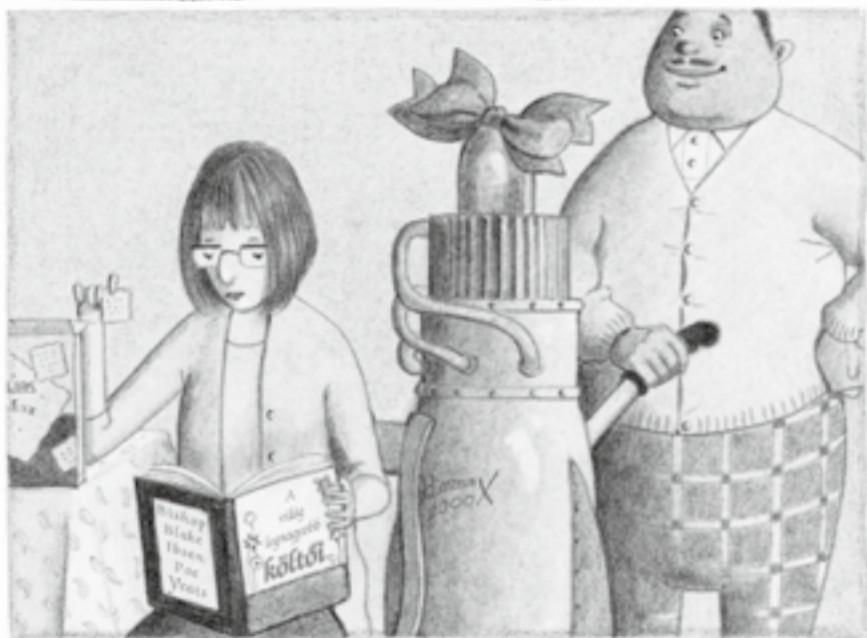
Flóra és Odüsszeusz

A kislány
és a mókus
kalandjai

— részlet —

*TICKHAMÉK KONYHÁJÁBAN
EGY KÉSŐ NYÁRI DÉLUTÁNON ...*

BOLDOG SZÜÜÜÜÜÜLINAPOT!

MI
EZ,
DONALD?

A SZÜLETÉSNAPI AJÁNDÉKOD.
EGY ODÜSSZEUSZ 2000X,
SZUPER SZÍVÓERŐ, MINDENFÉLE
FELÜLETET TISZÍTÍ BOLDOG
SZÜLETÉSNAPOT!

EZ
EGY
PORSZÍVÓ.

EGY
ODÜSSZEUSZ
2000X!

A PORSZÍVÓK KIRÁLYNŐJE!
EXTRAHOSSZÚ A ZSINÓRJA,
ÍGY SEMMI KOSZ, SEMMI
POR SEM MARAD, MÉG
OTT SEM, Ahol NEM ÉRED
EL. KÜLSŐ/BELSŐ HASZ-
NÁLATRA. BÁRMILYEN
FELÜLETEN. MINDENT
MEGC SINÁL!

KLASSZ!

KI KELL
PRÓBÁL NOD!

AZ ISTEN
SZEREL-
MÉRE,
DONALD!

KÉRLEK!

**ÉS ÍGY KEZDŐDÖTT AZ EGÉSZ.
EGY PORSZÍVÓVAL.
KOMOLYAN.**

ELSŐ FEJEZET

A született cinikus

Buckman Flóra Bella a szobájában ült az íróasztalánál. Nagyon elfoglalt volt. Két dolgot csinált egyszerre. Fittyet hányt az anyjára, közben pedig az *Elképesztő Ragyogátor fényes kalandjai* című képregényt olvasta.

– Flóra – kiabálta az anyja –, mit csinálsz odafönt?

– Olvasok! – kiáltott vissza Flóra.

– Ne feledd a szerződést! – figyelmeztette az anyja. –

Ne feledd a szerződést!

Nyár elején egy gyenge pillanatában Flóra elkövette azt a hibát, hogy aláírta a szerződést, melyben az állt, hogy: „elfordítja tekintetét a képregények ostoba sületlenségeiről az igaz jövő ragyogó fénye felé”.

Ezek voltak a szerződés pontos szavai. Az édesanyja szavai.

Flóra anyukája írónő volt. Elvált, és romantikus regényeket írt.

Ennyit az ostoba sületlenségekről.

Flóra gyűlölte a romantikus regényeket.

Ami azt illeti, utálta a romantikát.

– Utálom a romantikát! – mondta ki hangosan. Szerette a szavak hangzását. Elképzelte, ahogy ott lebeg-

**UTÁLOM
A ROMANTIKÁT!**

nek a feje felett egy szóbu-
borékban. Megnyugtató, ha
szavak lebegnek a feje felett.

Pláne, ha a romantikát szidják.

Flórát az anyukája gyakran vádolta azzal,
hogy „született cinikus”.

Flóra gyanította, hogy ez igaz is.

***SZÜLETETT CINIKUS VOLT,
AKI DACOLT A SZERZŐDÉSEKKEL.***

Aha – gondolta Flóra –, ez vagyok én. Lehaj-
totta a fejét, és tovább olvasott az elképesztő
Ragyogátorról.

Néhány perccel később éktelen zaj zavarta
meg.

Mintha egy repülő szállt volna le Tickhamék kert-
jébe.

– Mi a csoda ez? – töprengett hangosan. Felkelt az
asztaltól, és kinézett az ablakon. Tickham asszony egy
hatalmas, fényes porszívóval rohangászott körbe-körbe
a hátsó kertben.

Mintha a kertet porszívózta volna.

Az *lehetetlen!* – gondolta Flóra. *Ki porszívózza a kertet?*

Igazából úgy tűnt, Tickham asszony nem igazán
tudja, mit is csinál.

Mintha inkább a porszívó lett volna a főnök. Mintha a porszívónak elment volna az esze. Vagy a motorjának. Vagy valamijének.

– Nincs ki a négy kereke – mondta ki Flóra hangosan.

És ekkor észrevette, hogy Tickham asszony és a porszívó egyenesen egy mókus felé tartanak.

– Na, hékás! – hördült fel Flóra.

Dörömbölt az ablakon.

– Vigyázzon! – kiabálta. – Fel fogja porszívózni azt a mókust!

Kimondta a szavakat, és egy furcsa pillanatig látta, hogy ott lógnak a feje felett.

„FEL FOGJA PORSZÍVÓZNI AZT A MÓKUST!”

Megjósolhatatlan, milyen mondatokat mond az ember – gondolta Flóra. Például ki gondolta volna valaha, hogy azt kiabálja majd: „Fel fogja porszívózni azt a mókust!”?

De nem számított, mit mond. Flóra túl messze volt. A porszívó túl hangos. És az is tisztán látszott, hogy pusztítani akar.

– Ezt a gonosztettet meg kell akadályozni! – mondta mindig a szerény takarító, mielőtt átalakult elképesztő Ragyogátorrá, vagyis hatalmas, bűnüldöző fényoszloppá.

Sajnos T. Zutty Alfréd most nem volt itt.

Hol van Ragyogátor, ha szükség van rá?

Nem mintha Flóra nagyon hitt volna a szuperhősökben. De akkor is.

Az ablakból figyelte, ahogy a mókust felporszívózzák.

Huss! Vump!

– Szent bagumba!

MÁSODIK FEJEZET

A mókus agya

A mókus agyában nem sok minden történik.

Amit nagy vonalakban „a mókus agyának” nevezünk, annak nagy része csak egy dologgal foglalkozik: az étellel.

Az átlagos mókus ilyesmiken gondolkodik: *Vajon mit lehet itt enni?*

Ez a gondolat ismétlődik ezután némi változtatással (pl.: *Hol az ennivaló? Haver, állati éhes vagyok! Az ott egy ételdarab? és Van még kaja?*) úgy napi hat-hétezerszer.

Vagyis amikor Tickhamék udvarában az Odüsszeusz 2000X bekebelezte, a mókusnak nem túl sok mélyen szántó gondolat cikázott át a fején.

Amikor a porszívó berregett felé, akkor (például) nem ilyesmire gondolt, hogy: *Most végre szembenézek a sorsommal.*

Olyasmi sem jutott eszébe, hogy: *Jaj, kérlek, adj még egy esélyt, és jó leszek!*

Arra gondolt, hogy: *Haver, állati éhes vagyok!*

Aztán szörnyű hangzavar, és leszippantották a lábáról.

Ekkor a mókus nem gondolt semmire, még az evésre sem.

HARMADIK FEJEZET

Egy mókus halála

*L*enyelni egy mókust még a hatalmas, rettenthetetlen, kültéri/beltéri Odüsszeusz 2000X-nek is kicsit sok volt. Tickham asszony születésnapjához bizonytalanul felhördült, majd dadogva megállt.

Az asszony lehajolt, és megnézte a porszívót.

Kilógott belőle egy farkinca.

– Az isten szerelmére! – nyögött fel Tickham asszony.

– Mi jöhet még?!

Letérdelt, és óvatosan rángatta a farkincát.

Felállt, és körülnézett a kertben.

– Segítség! Azt hiszem, megöltem egy mókust!

NEGYPEDIK FEJEZET

A meglepően segítőkész cinikus

Flóra kiszaladt a szobájából. Le a lépcsőn. *Cinikushoz képest meglepően segítőkész vagyok* – gondolta közben.

Kilépett a hátsó ajtón.

– Hová mész, Flóra Bella? – kiáltott utána az anyja.

A lány nem válaszolt. Sose felelt az anyjának, ha Flóra Bellának hívta.

Néha akkor sem felelt, ha Flórának.

Átszaladt a magas fűvön, és egyetlen mozdulattal átugrott a két kert közötti kerítésen.

– El az útból! – kérte. Arrébb tolta Tickham asszonyt, és megragadta a porszívót. Nehéz volt. Felemelte és megrázta. Nem történt semmi. Megrázta erősebben. A mókus kiesett a porszívóból, és puffanva landolt a fűben.

Nem festett túl jól.

Rengeteg szőre hiányzott. *Leporszívózták* – gondolta Flóra.

A mókus szemhéja remegett. Mellkasa hullámozott. Aztán teljesen mozdulatlaná vált.

Flóra letérdelt. Ujját a mókus mellkasára tette.

Az *Elképesztő Ragyogátor fényes kalandjai* minden számának hátulján szerepeltek külön képregények. Flóra egyik kedvenc bónusz képregényének címe **SZÖRNYŰ DOLGOK TÖRTÉNhetnek VELED!** volt. Cinikusként bölcsőbbnek tartotta, ha felkészül. Ki tudja, milyen szörnyű, kiszámíthatatlan dolog történik legközelebb?

A **SZÖRNYŰ DOLGOK TÖRTÉNhetnek VELED!** részletezte, mi a teendő, ha az ember véletlenül lenyel egy műanyag gyümölcsöt (Gyakrabban megesik, mint hinnéd. Néhány műanyag gyümölcs nagyon valóságos). Hogyan alkalmazzunk Heimlich-műfogást, ha idős Edit nénikénk fuldokol egy rágós húsdarabtól az „ehetsz, amennyi beléd fér” büfében. Mit tegyünk, ha csíkos fölső van rajtad, és leszáll egy saskaraj (állítólag a sáska megeszi a csíkokat). És természetesen: hogyan hajtsuk végre mindenki kedvenc életmentő technikáját, a mesterséges lélegeztetést.

A **SZÖRNYŰ DOLGOK TÖRTÉNhetnek VELED!** azonban azt nem részletezte, hogyan adjunk mesterséges lélegeztetést egy mókusnak.

- Majd kitalálom – jelentette ki Flóra.
- Mit találsz ki? – kérdezte Tickham asszony.

Flóra nem felelt. Inkább lehajolt, és a mókus szájára szorította a száját.

Fura íze volt.

Ha mindenképpen körül akarta volna írni, azt mondta volna, hogy pont olyan az íze, mint a mókusnak: szőrös, nyirkos, kissé diós.

– Elment az eszed? – kérdezte Tickham asszony.

Flóra ügyet sem vetett rá.

Belelehelt a mókus szájába. Lenyomta az aprócska mellkast.

Számolni kezdett.

ÖTÖDIK FEJEZET

Az engedelmes mókus

*A*mókus fejében furcsa dolog történt.

A világ koromfeketére sötétült. Majd ebbe a fekete ürességbe egy olyan gyönyörű és élénk fény villant, hogy a mókus kénytelen-kelletlen elfordult.

Egy hang beszélt hozzá.

– Ez mi? – töprengett.

A fény egyre jobban vakította.

A hang újra megszólalt.

– Oké – felelte a mókus. – Benne vagytok!

Nem tudta pontosan, mibe egyezett bele, de nem is lényeges. Egyszerűen csak repesett örömében. Egy nagy fénytóban lebegett, és a hang énekelt. Jaj, csodálatos volt! A legjobb dolog a világon.

És aztán irtózatossá lett a zaj.

A mókus új hangot hallott. Ez a hang számolt. A fény halványult.

– Lélegezz! – kiabálta az új hang.

A mókus engedelmeskedett. Mély, reszketeg lélegzést vett. Majd még egyet. És még egyet.

A mókus visszatért.

HATODIK FEJEZET

Roham esetén

- *L*élegzik – állapította meg Tickham asszony.

– Igen – felelte Flóra. – Lélegzik. – Elöntötte a büszkeség.

A mókus a hasára fordult. Felemelte a fejét, és üveges szemekkel bámult.

– Az ég szerelmére! – hördült fel Tickham asszony.

– Nézz rá!

Csendesen nevetett, és a fejét csóválta. Aztán kitört belőle a hangos nevetés. Csak nevetett. Nevetett, nevetett és nevetett. Úgy nevetett, hogy rázkódott.

Valamilyen rohamra van?

Flóra megpróbált visszaemlékezni, mit tanácsolt a *SZÖRNYŰ DOLGOK TÖRTÉNHEK VELED!* roham esetére. Olyasmit, hogy vegyük el a nyelvet az útból, vagy stabilizáljuk egy bottal. Vagy ilyesmi.

Flóra megmentette a mókus életét. Miért ne mentse meg Tickham asszony nyelvét?

És Buckman Flóra Bella bot után keresgélt Tickhamék kertjében.

HETEDIK FEJEZET

A mókus lelke

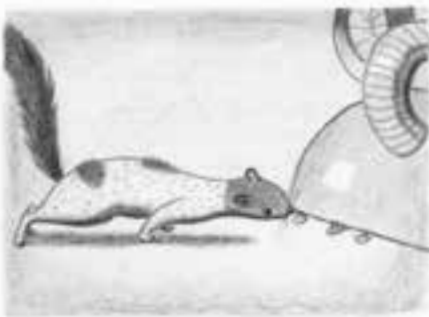
*A*mókus kissé bizonytalanul állt a lábán.

Az agyát nagyobbbnak, tágasabbnak érezte. Mintha lénye sötét szobájában az ajtókat (melyek létezéséről nem is tudott) hirtelen szélesre tárták volna.

Mindent betöltött az értelem, a cél, a fény.

De a mókus ettől még mókus maradt.

És éhes volt. Rettenetesen.

KI A MEGMONDHATÓJA, MILYEN DÖBBENETES DOLGOK
REJLENEK A LEGHÉTKÖZNAPIBB LÉNYBEN?

NYOLCADIK FEJEZET

Hasznos információ

Flóra és Tickham asszony egyszerre vették észre.

– A mókus – suttogta Flóra.

– A porszívó – hüledezett Tickham asszony.

Bámulták az Odüsszeusz 2000X-et, amit a mókus egy mancsával emelt a feje fölé.

– Ez lehetetlen! – hüledezett Tickham asszony.

A mókus megrázta a porszívót.

– Ez lehetetlen! – ismételte Tickham asszony.

– Ezt már mondta – jegyezte meg Flóra.

– Ismétlem magamat?

– Ismétli magát.

– Talán agydaganatom van – mondta Tickham asszony.

Könnyen meglehet, hogy Tickham asszonynak agydaganata volt. Flóra a ***SZÖRNYŰ DOLGOK TÖRTÉNHEKNEK VELED!***-ből tudta, hogy meglepően sok ember járkál agydaganattal, és nem is tud róla. A tragédia már csak ilyen. Csak ül, társaságot nyújt, vár. És neked halvány fogalmad sincs róla.

Ha figyelsz, ilyen hasznos információkhoz juthatsz a képregényekből.

A másik információ, amihez képregények (különösen az *Elképesztő Ragyogátor fényes kalandjai*) rendszeres olvasásával juthatsz, az, hogy folyton lehetetlen dolgok történnek.

Például a hősök – a szuperhősök – nevetséges és valószínűtlen körülmények között születnek: pók-csípés, kiömlő vegyi anyag, bolygóelmozdulás és – T. Zutty Alfréd esetében – véletlen elmerülés egy ipari méretű Ragyogátor (dolgos barátaink tisztítószere) tartályában.

– Nem, hinném, hogy agytumora van – magyarázta Flóra. – Lehet más magyarázat.

– Aha – felelte Tickham asszony. – Miféle másik magyarázat?

– Hallott már Ragyogátorról?

– Micsodáról?

– Kicsoda – helyesbített Flóra. – Ragyogátor ember. Szuperhős.

– Jó – nyugtázta Tickham asszony. – Mit is akarsz ezzel mondani?

Flóra felemelte a jobb kezét. Egy ujjal a mókusra mutatott.

– Csak nem arra célzol... – hüledezett Tickham asszony.

A mókus leeresztette a porszívót a földre. Mozdulatlanná dermedt. Végigmérte mindkettőjüket. Bajsza reszketett. Fején morzsák csücsültek.

Mókus volt.

Szuperhős is lehet? T. Zutty Alfréd takarítóként dolgozott. Az idő nagy részében az emberek átnéztek rajta. Néha (ami azt illeti gyakran) megvetően bántak vele. Fogalmuk sem volt döbbenetes hőstetteiről, a vakító fényről a kívülről sivár álruhája alatt.

Csak Alfréd törpepapagája, Dolóresz tudta, kicsoda ő és mire képes.

– A világ félreérti majd – mondta Flóra.

– Arra mérget vehetsz – felelte Tickham asszony.

– Tuti! – ordított ki Tickham úr a hátsó ajtón. – Tuti, éhes vagyok!

Tuti?

Milyen röhejes név.

Flóra nem tudott ellenállni a készítésnek, hogy hangosan kimondja.

– Tuti. Tickham Tuti. Figyeljen Tuti! Menjen be! Adjon enni a férjének! Erről ne szóljon se neki, se senkinek!

– Rendben – válaszolta Tuti. – Ne mondjak semmit, adjak enni a férjemnek! Oké, rendben. – Elindult a ház felé.

- Befejezted a porszívózást? – kiáltott ki Tickham úr.
- Mi lesz az Odüsszeusszal? Egyszerűen csak otthagysz?
- Odüsszeusz – suttogta Flóra. Végigcikázott a hátán a hideg. Lehet, hogy született cinikus, de felismerte a megfelelő szót, ha hallotta.
- Odüsszeusz – ismételte.
- Lehajolt, és kezét nyújtotta a mókus felé.
- Gyere ide, Odüsszeusz!